

Handel ludźmi

To przestępstwo aktualnie definiowane jako werbowanie, transport, dostarczanie, przechowywanie, przekazywanie lub przyjmowanie osób z zastosowaniem:

- 1) przemocy lub groźby bezprawnej
- 2) uprowadzenia
- 3) podstępu
- 4) wprowadzenie w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania
- 5) nadużycia stosunku zależności, wykorzystania krytycznego położenia lub stanu bezradności
- 6) udzielenia albo przyjęcia korzyści majątkowej albo jej obietnicy osobie sprawującej opiekę lub nadzór nad inną osobą w celu jej wykorzystania, nawet za jej zgodą w szczególności w prostytucji, pornografii lub innych formach seksualnego wykorzystania, w pracy lub usługach o charakterze przymusowym, w żebractwie, w niewolnictwie lub innych formach wykorzystania poniżających godność człowieka albo w celu pozyskania komórek, tkanek lub narządów wbrew przepisom ustawy. Jeżeli zachowanie sprawcy dotyczy małoletniego, stanowi ono handel ludźmi, nawet gdy nie zostały użyte metody lub środki wymienione w punktach 1-6.

O zaistnieniu zjawiska handlu ludźmi, jego ofiary dowiadują się jako ostatnie i najczęściej, z różnych powodów milczą.

Kiedy ofiara jest uwięziona i nie ma możliwości poinformowania bliskich, ani policji, nie ma możliwości ucieczki, bądź uniemożliwia jej to zależność materialna lub psychologiczna - wówczas jej sytuację może zmienić tylko interwencja osób trzecich, a zatem zaistnienie przypadku handlu ludźmi musimy często dedukować i wnioskować ze strzępków informacji.

Co powinno niepokoić w lokalnej społeczności:

- 1) Gdy pojawia się ktoś, kto proponuje pracę „na czarno”,
- 2) wyjazd w atrakcyjne miejsce
- 3) atrakcyjną pracę tylko dla kobiet
- 4) pracę, w której nie wymaga się języka, kwalifikacji
- 5) wyjazd w terminie uniemożliwiającym przemyślenie propozycji
- 6) ułatwienie zdobycia dokumentów np. paszportu
- 7) pokrycie wszystkich kosztów związanych z dojazdem, wyżywieniem na poczet zarobków.

Co powinno niepokoić, gdy osoba wyjechała do pracy:

- 1) przestaje się kontaktować
- 2) kontaktuje się, ale mówi bardzo krótko, rozmowy są przerywane, mówi, jakby był ktoś obok, jakby była pod wpływem środków odurzających, nie podaje miejsca pobytu
- 3) planowała wyjazd za granicę
- 4) z domu zniknął jej paszport

- 5) potrzebowała pieniędzy
- 6) nawiązała nowe znajomości przez Internet lub znalazła ogłoszenie o pracy.

Warto wspomnieć, że w seks- biznesie osoby przetrzymywane mają ślady pobicia, boją się, nie zarabiają (choć pracują), nie mają przy sobie dokumentów, nie mają możliwości swobodnego poruszania się i kontaktowania ze „światem zewnętrznym”, rozmawiają z osobami z zewnątrz wyłącznie w obecności sutenera lub koleżanek, nie wolno im odmawiać klientom ani ich żądaniom, są dyspozycyjne non stop, także chore i będące w ciąży, w razie kontroli wszystkie mają przy sobie tę samą kwotę pieniędzy.

Jak uniknąć zagrożenia przestępstwem?

Przed wyjazdem:

- 1) Dopełnij wszelkich formalności (sprawdź ważność swojego paszportu – jeśli wyjeżdżasz na jego podstawie i ewentualnych pozwoleń, zgromadź inne konieczne do podjęcia pracy dokumenty np.: zaświadczenia potwierdzające Twoje kwalifikacje zawodowe).
- 2) Ubezpiecz się (od następstw nieszczęśliwych wypadków i ewentualnych kosztów leczenia).
- 3) Sprawdź, czy pośrednik (firma pośrednicząca) oferujący Ci pracę działa legalnie, tzn. czy jest zarejestrowany w KRAZ (Krajowy Rejestr Agencji Zatrudnienia) i posiada odpowiedni certyfikat (od 1 listopada 2005 certyfikaty wydaje Urząd Marszałka Województwa).
- 4) Upewnij się, że Twój pracodawca istnieje. Dowiedz się o nim jak najwięcej – najlepiej od pośrednika. Poproś o adres, numer telefonu. Skontaktuj się z nim.
- 5) Dowiedz się na co możesz liczyć ze strony pośrednika w razie kłopotów w pracy (np. w sytuacji, kiedy praca jest inna niż oferowana lub masz problemy z pracodawcą). Poproś o zobowiązanie na piśmie.
- 6) Dokładnie czytaj wszystkie dokumenty, które pokazuje Ci pośrednik, zwłaszcza te, które masz podpisać. Jeśli czegoś nie rozumiesz – pytaj!
- 7) Jeśli dajesz pośrednikowi pieniądze, zawsze domagaj się pokwitowania!!
- 8) Zrób kserokopię dokumentów, które ze sobą zabierasz (paszportu, dowodu osobistego, wiz, pozwolenia na pracę, umowy o pracę) i zostaw bliskim (osobom, którym ufasz). Dołącz do dokumentów aktualną fotografię.
- 9) Zostaw też adres, pod którym będziesz przebywać za granicą, numer telefonu, imię i nazwisko pracodawcy oraz nazwiska i adresy osób, z którymi wyjeżdżasz
- 10) Ustal częstotliwość kontaktów telefonicznych z bliskimi (osobami, którym ufasz) np. raz w tygodniu o określonej porze. Ustal hasło, którym się posłużysz w przypadku ewentualnych kłopotów i niemożności powiedzenia tego wprost przez telefon: np. przekaż pozdrowienia dla kogoś, kto nie istnieje.
- 11) Adres i numer telefonu najbliższego polskiego konsulatu w kraju do którego jedziesz. W razie jakichkolwiek kłopotów tam otrzymasz pomoc.

Za granicą:

- 1) słownik lub rozmówki – jeśli nie jesteś pewna, czy dasz sobie radę z miejscowym językiem.
- 2) Numer telefonu Poland direct z kraju, do którego jedziesz.
- 3) Telefon komórkowy z aktywnym roamingiem.

- 4) Pieniądze (może to być także karta kredytowa lub czek). Zapas na „czarną godzinę”, abyś miała za co wrócić do Polski,
- 5) Masz prawo do wyboru miejsca zamieszkania i swobodnego poruszania się po terytorium kraju w którym przebywasz. Nikt więc nie ma prawa więzić Cię, przetrzymywać ani zmuszać do czegokolwiek – także do pracy!
- 6) Jeśli jesteś podejrzana o dokonanie przestępstwa masz prawo do adwokata. Na Twoją prośbę policjant powiadomi o Twojej sytuacji polski konsulat
- 7) Jeśli jednak spotkało Cię coś złego np.: stałaś się ofiarą przestępstwa, lub sama je popełniłaś i zostałaś zatrzymana przez policję, pamiętaj, masz prawo do obrony swoich praw! Twoje prawa za granicą mają obowiązek chronić polski konsul i policja.
- 8) Możesz zgłosić na policji przestępstwo, którego ofiarą padłaś i wskazać winnych jego popełnienia.

Źródła:

<http://www.strada.org.pl/>

<http://www.handelludzmi.eu/>